

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Велико Търново , 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ** в публично заседание на първи март, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА
Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря ВАНЯ Г. ЧАНТОВА
в присъствието на прокурора Радослав Николаев Косев (ОП-Велико
Търново)
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ПОПОВ Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20204000600386 по описа за 2020 година

въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба от подсъдимия А. П. П., чрез
упълномощения защитник /негов баща/ П. С. П. против Присъда № ПР-68 от
02.11.2020 г. по НОХД № 11/2020 г. на Великотърновски окръжен съд.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ
подсъдимия А. П. П., роден на 29.06.2000 г. в гр. Сливен, български
гражданин, с основно образование, с постоянен адрес гр. Елена, ул.
***** и настоящ адрес с. Тополчане, общ. Сливен, *****, неженен,
осъждан, с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 06.12.2017 г. в гр.
Елена, общ. Елена, на ул. *****, като непълнолетен, но с възможност да
разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките
си, запалил имущество със значителна стойност - къща на стойност 40 772
лева, ведно с гараж на стойност 5 384 лева /всичко на обща стойност 46 156
лева/, собственост на наследниците на А. Р. К. - Р. А. К., Н. А. К., М. А. Р., Х.
А. К., като е имало опасност пожарът да се разпростре и се е разпрострял и

върху друго имущество със значителна стойност - къща на стойност 80 453 лева, ведно с гараж на стойност 6225 лева, лек автомобил „Сузуки Самурай” ВТ 98**** на стойност 3900 лева и намиращите се в помещенията вещи на стойност 6219 лева /всичко на обща стойност 96797 лева/, находящи се на улица *****, собственост на В. А. В. и С. П. Г. - В.а от гр. Елена, вследствие на което са последвали значителни вреди на обща стойност - 32 480 лева /21 230 лева за имущество, находящо се на ул. ***** и значителни вреди на имуществото, находящо се на ул. ***** на стойност 11 250 лева, поради което и на основание чл. 330, ал. 3 във вр. с ал. 2, т. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 2 от НК му е НАЛОЖИЛ наказание - ДЕВЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 69 от НК съдът е ОТЛОЖИЛ изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода за срок от ДВЕ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 25 във вр. с чл. 23 от НК съдът е ОПРЕДЕЛИЛ общо наказание измежду наложеното по настоящата присъда наказание лишаване от свобода и определеното наказание „Обществено порицание”, наложено по НОХД № 785/2018 г. на ВТРС, като е ОПРЕДЕЛИЛ за изтърпяване наказание - ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА в размер на ДЕВЕТ МЕСЕЦА, което на основание чл. 69, ал. 1 НК е ОТЛОЖИЛ за срок от ДВЕ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът е постановил веществените доказателства – пакет, запечатан със сини мастилени печати на ЦЕКИИ-НИК-МВР, съдържащ върхно яке „Umbro”, черно на цвят, с жълто-зелени ръкави, спортно долнище на анцуг, черно на цвят, без поставена щампа, собственост на А. П. П., получени с протокол за доброволно предаване от 06.12.2017 г. по досъдебно производство № 3М-238/2017 година да се върнат на собственика им след писмена молба от А.П. и влизане на присъдата в сила.

Осъдил е подсъдимия А. П. П., с постоянен адрес гр. Елена, ул. ***** и настоящ адрес с. Тополчане, общ. Сливен, *****, с ЕГН ***** да заплати по сметка на ОД на МВР - Велико Търново направените по досъдебното производство разноси в размер на 614,45 лв. /шестстотин и четиринадесет лева и четиридесет и пет стотинки/ и по сметка

на Окръжен съд - Велико Търново направените в съдебното производство разноски в размер на 770 лв. /седемстотин и седемдесет лева/, както и по 5 лв. /пет лева/ за служебно издаване на изпълнителни листи в случай на невнасянето им.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и срещу подлежащ на проверка съдебен акт, което обуславя процесуалната ѝ допустимост.

С въззивната жалба се твърди, че присъдата била незаконосъобразна поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Както на досъдебното производство, така и в хода на съдебното производство, неправилно била приложена разпоредбата на чл. 63 от НК. Съдът приел, че тази разпоредба няма отношение към правната квалификация на деянието, в противоречие със задължителната съдебна практика (Решение № 679 от 10.02.2003 г. по н.д. № 564/2002 г. на ВКС, I н.о.). Освен това, не била проведена процедурата, предвидена в чл. 248а от НПК по отстраняване на очевидни фактически грешки. По този начин било нарушено правото на подсъдимия да разбере дали обвинението действително е по чл. 330, ал. 3 от НК, което отговаряло на изложеното в диспозитива на обвинителния акт. Следвало да се има предвид, че А.П. бил признат за виновен, че е причинил щети, които са посочени в обвинителния акт, включително и по тяхната стойност, без доказателства за това. Съдът се позовавал на строително-техническата експертиза на вещото лице инж. Д. Д., като приел, че значителните вреди включват и движими вещи. Тези движими вещи не били описани в обвинителния акт. Те не били приобщени по надлежния ред в хода на наказателното производство. Представен бил само един списък, неизвестно от кого, без да е подписан, съдържащ родово определени вещи, т.е. не се съдържаха никакви индивидуализиращи белези. Вещото лице не притежавало лиценз да извършва оценка на движими вещи. Само въз основа на този списък експертът посочил произволни цени на изброените в списъка движими вещи, за които цени при изслушването си в съдебно заседание не можал да посочи механизма за тяхното определяне. Същото това вещо лице, при оценяването на къщата, находяща се на улица *****, включило сума в размер на 13 424 лева, като стойност на труд за изграждане на нова къща, т.е. извън причинените щети, и макар тази постройка да е невъзстановима. За имотите на улица ***** вещото лице въпреки, че посочил в заключението си, че е обгорял покрива на гаража и частично покрива на жилищната сграда, посочил произволни цени, като стойност за извършване на ново строителство. Съдът пренебрегнал довода на защитата за действия поради лекомислие по смисъла на чл. 61, ал. 1 от НК. Вещите лица в комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза заявили, че А.П. е склонен към лекомислие, но съдът не изследвал

въпроса дали такова лекомислие той е проявил на 06.12.2017 г. и по какъв начин е повлияла новината за смъртта на дядо му, с когото е израснал. В съдебно заседание вещите лица потвърдили, че са налице личностни черти, които определят подсъдимия като такъв, действащ поради лекомислие (ППВС № 6 от 30.10.1975 г. т. 2). Освен, че останала неясна волята на съда дали е налице лекомислие в случая, той дължал отговор и дали са налице и другите кумулативно предвидени предпоставки в чл. 61, ал. 1 от НК и защо не ги приема въз основа на данните по делото.

Претендира се въззивният съд да постанови решение, с което да отмени обжалваната присъда на първоинстанционния съд и на основание чл. 335, ал. 2 от НПК да върне делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав, с указания да спази изискванията на процесуалния закон. Пледира се и алтернативно, въззивният съд да постанови нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невинен и оправдан.

В съдебно заседание, проведено на 01.03.2021 г., защитникът по чл. 91, ал. 2 от НПК П. С. П. и подсъдимият А. П. П. поддържат въззивната жалба и направените искания. Не представят нови доказателства.

По делото няма конституирани граждански ищци и частни обвинители.

В съдебно заседание представителят на Великотърновска апелативна прокуратура оспорва въззивната жалба, като я намира за неоснователна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, наведените от страните доводи и след служебна преценка на обжалваната присъда, констатира наличието на основания за нейната отмяна на основание чл. 334, т. 1 във вр. с чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2, предл. първо от НПК и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Великотърновски окръжен съд, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в съдебното заседание и липса на мотиви.

Подсъдимият А. П. П. е предаден на съд за това, че е запалил имущество със значителна стойност – сгради и намиращи се в тях движими вещи. Сградите са задоволително индивидуализирани в ОА и постановената присъда, доколкото може да се установи къде се намират и какви са основните им характеристики. В жалбата по настоящото дело се твърди, че движимите вещи не са описани в обвинителния акт и не са

индивидуализирани. Това възражение е основателно. В диспозитива на ОА, изготвен от ВТОП, се съдържа твърдение, че А.П. е запалил освен сградите, също и „намиращите се в помещенията вещи на стойност 6219 лева”. В обстоятелствената част на ОА е записано единствено, че „според експертизата”, стойността на намиращите се вещи на улица ***** /по опис на собственика/ е 6219 лева. Това е цялата информация, която се съдържа по отношение на запалените вещи, за които е повдигнато обвинение за извършено тежко умишлено престъпление. От този обвинителен акт не може да се разбере какви са запалените вещи, индивидуалните им особености, не може да се разбере дори какъв е техният брой. Ясна е само общата им цена, която по никакъв начин не носи информация за предмета на престъплението.

Прочитът на мотивите към обжалваната присъда води до същите констатации. Съдът се е задоволил да се позове на Строително-техническата експертиза, в която са ценени и движими вещи. При преразказа на тази експертиза е записал единствено: „Изчислени са и вещите, намиращи се в помещение, по опис на собственика, в гаража, собственост на семейство В.и – 6219 лева”. Това е цялата информация за процесните движими вещи, като отново не се разбира какви са те, какви са техните индивидуални характеристики и броят им. Следва да разясним, че неподписаният опис на л. 29 – 30 от том II на ДП не е и не може да бъде неразделна част нито от ОА, нито от присъдата. Препратки към този опис с цел да се обоснове обвинението за запалени движими вещи са недопустими. На подсъдимия е връчена призовка за разпоредително заседание ведно с препис от обвинителен акт, но опис на вещи не му е връчван. По тази причина може да се счете, че подс. А.П. не е бил наясно какво включва обвинението за запалени движими вещи, когато се е явил в съдебно заседание. След произнасянето на атакуваната присъда и дори след изготвянето на мотивите, подс. П. продължава да не знае какво включва обвинението за запалени движими вещи и всъщност за какво е осъден. Няма как да се разбере кои и колко вещи съдът е приел за запалени, тъй като такива не се сочат. Възражението за неяснота относно вида и броя на движимите вещи е направено от защитника и в хода на съдебните прения пред първоинстанционния съд. В мотивите на присъдата липсва какъвто и да било отговор на този въпрос. Като е оставил без отговор

доводите на защитата, окръжният съд е допуснал друго съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна.

След като не е ясно какъв е предмета на престъплението, страните са лишени от правото да получат разбираем и мотивиран съдебен акт по същество. Подсъдимият следва да научи в какво е обвинен от съдържанието на ОА, а не като издирва документи, приложени по делото. Като не е индивидуализирал запалените вещи, прокурорът е лишил подсъдимия от възможност да разбере за какво е предаден на съд и да организира защитата си. Съдът е следвало да отстрани това нарушение, като упражни правомощията си по чл. 249 от НПК в разпоредителното заседание, още повече, след като е имало възражение от защитата в тази насока. Вместо това, съдът е оставил искането за връщане на делото на прокурора без уважение и се е произнесъл по неясното обвинение на ВТОП. Съдът също следва да разполага с ясна обвинителна теза, за да провери нейното съответствие с доказателствата по делото.

В случая, единствено възможният изход е обжалвания съдебен акт да бъде отменен, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който отново да проведе разпоредително заседание и да охрана интересите на подсъдимия чрез провеждането на законосъобразно съдебно производство, което да приключи с мотивиран съдебен акт. Пропуските в обвинителната теза не могат да бъдат изправени пред настоящата инстанция, тъй като представянето на такава е в правомощията единствено на прокуратурата. При новото разглеждане на делото първоинстанционният съд следва да прецизира и приложението на чл. 63 от НК. В ОА се сочи, че наказанието следва да се определи на основание чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. С присъдата е наложено наказание при приложението на чл. 63, ал. 1, т. 2 от НК. Към дата 06.12.2017 г. А.П. е бил на 17 години. Във връзка с приложимата разпоредба на чл. 63 от НК прокурорът е имал искане за поправяне на очевидна фактическа грешка в съдебно заседание на 18.05.2020 г. По това искане въобще липсва произнасяне в същото или в следващите заседания.

С оглед на това, че делото следва да се върне за ново разглеждане, поради констатираните съществени процесуални нарушения, съдът не взема

отношение по съществото на делото и по наведените в жалбата фактически твърдения.

Водим от изложеното и на основание чл. 334, т. 1 във вр. с чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2, предл. първо от НПК, апелативният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № ПР-68 от 02.11.2020 година, постановена по НОХД № 11 по описа за 2020 година на Великотърновски окръжен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане в разпоредително заседание от друг състав на Великотърновски окръжен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____